

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2016

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie : Przewodniczący : SSR Barbara Civińska

Protokolant: Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z wniosku A. P. z udziałem D. S.

o zmianę kontaktów z małoletnim J. S.

oraz z wniosku D. S. o zmianę jego kontaktów z małoletnim J. S.

postanawia:

1. wniosek A. P. oddalić,
2. wniosek A. P. o uchylenie postanowienie zabezpieczającego z dnia 11.06.2015 roku oddalić,
3. uchylić ustalenia dotyczące kontaktów D. S. z jego małoletnim synem J. S. przyjęte w ugodzie zawartej 29.11.2013 roku przed Sądem Rejonowym w Poznań – Grunwald i J. w P. w sprawie syg. akt IV RNsm 617 /12 i ustalić, że D. S. będzie się spotykał z małoletnim J. S. ur. (...) w następujący sposób :
 - a) **do końca roku 2016** w każdą drugą sobotę miesiąca od godziny 10:00 do godziny 15:00 w obecności matki dziecka w miejscu ustalonym przez ojca dziecka, o którym zobowiązany jest mailowo poinformować matkę na 2 dni wcześniej,
 - b) **od początku roku 2017r.** w każdą drugą sobotę miesiąca i w każdą czwartą niedzielę miesiąca od godziny 10:00 do godziny 15:00 bez obecności matki dziecka w miejscu ustalonym przez ojca dziecka, o którym zobowiązany jest mailowo poinformować matkę na 2 dni wcześniej,
4. zobowiązać A. P. do wydawania dziecka ojca na kontakty ustalone w pkt. 3 a i 3 b,
5. zobowiązać oboje rodziców małoletniego do podjęcia terapii i współpracy z psychologiem w sprawach dziecka z obowiązkiem wspólnej konsultacji rodziców z psychologiem co najmniej 1 raz w miesiącu,
6. przyznać M. M. kuratorowi zawodowemu, wynagrodzenie w kwocie 749,52 (siedemset czterdzieści dziewięć złotych pięćdziesiąt dwa grosze) za obecność przy kontaktach D. S. z małoletnim z J. S. w dniach :

12 grudnia 2015 r., 09 stycznia 2016 r., 09 kwietnia 2016r. i 14 maja 2016r. i polecić Kasie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. wypłacenie M. M. w/w kwoty tytułem wynagrodzenia kuratora tymczasowo ze środków Skarbu Państwa,
7. przyznać kuratorowi społecznemu I. M. (1) wynagrodzenie w kwocie 187,38 (sto osiemdziesiąt siedem złotych trzydzieści osiem groszy) za obecność przy kontaktach D. S. z małoletnim z J. S. w dniu 11.06.2016r. i polecić Kasie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. wypłacenie I. M. (1) w/w kwoty tytułem wynagrodzenia kuratora tymczasowo ze środków Skarbu Państwa,

8. kosztami udziału kuratora w spotkaniach ojca z małoletnim obciążyć uczestnika D. S. i nakazać pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 936, 90 (dziewięćset trzydzieści sześć złotych dziewięćdziesiąt groszy) tytułem pokrycia tych kosztów.
9. kosztami opinii Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno – Konsultacyjnego obciążyć strony po połowie i nakazać pobrać od D. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 465 i od A. S. kwotę 465 (czterysta sześćdziesiąt pięć) złotych tytułem pokrycia tych kosztów,
10. pozostawić strony przy pozostałych poniesionych dotychczas kosztach postępowania.

UZASADNIENIE

A. P. wniosła o ograniczenie kontaktów ojca D. S. z jego małoletnim synem J. S. poprzez zawieszenie kontaktów do czasu pomyślnego zakończenia przez małoletniego terapii mającej na celu wyrównanie dysfunkcji rozwojowej polegającej na utrwaleniu u dziecka zachowań lękowych, a także zasądzenie od uczestnika na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wniosku wskazała, iż ojciec małoletniego D. S. nie interesował się synem do czasu, gdy uzyskał możliwość pobierania na niego świadczeń w zakładzie pracy. Dalej wskazała, że uczestnik wystąpił z wnioskiem o ustalenie kontaktów w sprawie IV RNsm 617/12, w której strony zawarły przed sądem ugode, lecz kontakt ojca z synem od początku nie przebiegał w sposób prawidłowy. Wnioskodawczyni wskazała, że uczestnik nie potrafi rozpoznać potrzeb dziecka, narzuca mu swoją wolę, urządza jej w obecności dziecka awantury, co spowodowało, że syn nie chce spotykać się z ojcem, denerwował się przed każdym spotkaniem, moczył się, reagował lękowo. Wnioskodawczyni wskazała, że po jej przeprowadzce do W., gdzie zabrała ze sobą syna, uczestnik nie kontaktował się z nią przez dwa miesiące, a na umówione spotkanie nie przyjechał. Wnioskodawczyni podniosła, że interes dziecka wymaga oddzielenia potrzeb i praw ojca od możliwości rozwojowych dziecka, gdyż dotychczasowe zachowanie uczestnika podczas kontaktów utrwała w małoletnim stany lękowe, które utrudniają mu integrację z otoczeniem. Dlatego też wnioskodawczyni wskazała, że do czasu osiągnięcia przez małoletniego dojrzałości szkolnej i zakończenia terapii, kontakty z ojcem powinny zostać zawieszane.

W odpowiedzi na wniosek, **D. S.** wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od wnioskodawczyni na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazał, iż wnioskodawczyni od samego początku utrudniała mu kontakty z synem, a następnie wyjechała z synem do W., nie informując go o tym i uniemożliwiając kontakt poprzez zatajanie adresu zamieszkania. Uczestnik podniósł, iż podczas spotkań nigdy nie stwarzał sytuacji konfliktowych ani awantur, zaś wnioskodawczyni robiła wszystko, by do kontaktów nie dochodziło. Uczestnik wskazał, że jakiegokolwiek ograniczenie jego kontaktów z synem wpłynie na małoletniego niekorzystnie. Wskazał również, iż jest silnie związany z synem i chce się z nim spotykać, zaś dziecko jest z nim uczuciowo związane i chętnie z nim przebywa. Na rozprawie w dniu 12 lipca 2016 roku podniósł, iż kontakty muszą być zmienione, albowiem mieszka w P., wskazując na chęć odbywania ich w sobotę lub niedzielę, co drugi tydzień, a więc dwa razy w miesiącu.

Ostatecznie wnioskodawczyni wniosła o nieustalenie kontaktów uczestnika z J. S. do czasu zakończenia przez niego terapii, zaś uczestnik wniósł o ustalenie ich w drugi i czwarty weekend miesiąca, w tym w drugi weekend w sobotę w godzinach 10-15, zaś w czwarty weekend w niedzielę w godzinach 10-15; a po sześciu miesiącach z możliwością zabierania w co drugi weekend od piątku od godz. 19 do niedzieli do godz. 15, bez obecności matki, ewentualnie w obecności kuratora lub bez niego.

Postanowieniem z dnia 11 czerwca 2015 roku wydanym w niniejszej sprawie na czas trwania postępowania w trybie zabezpieczenia ustalono, że w ramach kontaktów D. S. z jego małoletnim synem J. S. ustalonych w ugodzie z 29 listopada 2013 roku przed Sądem Rejonowym w Poznaniu – Grunwald i J. w sprawie o sygn. akt IV RNsm 617/12 D. S. będzie się spotykał z małoletnim J. w każdą drugą sobotę miesiąca od godziny 10:00 do godziny 15:00 w obecności

kuratora sądowego poza miejscem zamieszkania dziecka i w obecności jego matki, zaś w pozostałym zakresie kontakty ustalone w powyższej ugodzie zawieszono do czasu rozstrzygnięcia.

Wnioskodawczyni wniosła o uchYLENIE powyższego postanowienia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni J. S. ma obecnie 5 lat, pochodzi z nieformalnego związku (...) i D. S.. Ojcostwo uczestnika ustalone zostało na jego wniosek w postępowaniu sądowym. Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2013 roku sygn. IV RNsm 617/12 Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim jego matce, ograniczając ją ojcu do prawa współdecydowania o najważniejszych sprawach dotyczących osoby dziecka.

dowód:: odpis skrócony aktu urodzenia J. S., k. 6 akt sprawy Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu o sygn. IV RNsm 617/12; postanowienie Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 3 grudnia 2013 roku, w sprawie o sygn. akt IV Nsm 516/12, k. 12; zeznania uczestnika D. S., k. 361; zeznania wnioskodawczyni A. P., k. 361.

Na mocy ugody zawartej w dniu 29 listopada 2013 roku przed Sądem Rejonowym Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie o sygn. akt IV RNsm 617/12 rodzice małoletniego uregulowali sposób kontaktów ojca z małoletnim w ten sposób, że może on kontaktować się z nim w miejscu zamieszkania matki, w obecności matki, bez obecności osób trzecich w każdą sobotę każdego tygodnia od godziny 17:00 do godziny 19:00 oraz w każdą I, II i III sobotę każdego miesiąca od godziny 9:00 do godziny 11:00. Następnie po upływie 6 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu przedmiotowego postępowania, pod warunkiem korzystania przez D. S. z ustalonych kontaktów, miał on móc kontaktować się z małoletnim poza miejscem zamieszkania matki i bez obecności matki w każdą środę każdego tygodnia od godziny 17:00 do godziny 19:00; w każdą II sobotę każdego miesiąca od godziny 10:00 do godziny 15:00; w każdą IV niedzielę każdego miesiąca od godziny 10:00 do godziny 15:00; w każdy pierwszy weekend każdego miesiąca w sobotę od godziny 10:00 do godziny 15:00 i w niedzielę od godziny 10:00 do godziny 15:00; w latach parzystych w dniu 24 grudnia od godziny 14:00 do godziny 17:00 oraz w dniu 26 grudnia od godziny 10:00 do godziny 15:00; w latach nieparzystych w niedzielę wielkanocną od godziny 10:00 do godziny 15:00. Matka małoletniego zobowiązała się również do każdorazowego wydawania dziecka ojcu w powyższych terminach, zaś ojciec do jego terminowego odwożenia.

dowód: protokół posiedzenia jawnego z dnia 29 listopada 2013 roku przed Sądem Rejonowym Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie o sygn. akt IV RNsm 617/12, k. 11.

Wnioskodawczyni A. P. ma 31 lat, obecnie nie pracuje, pozostając na utrzymaniu męża. Jest osobą sumienną i obowiązkową, dobrze koncentruje się na powierzonych obowiązkach. Źle znosi zmiany i nie jest otwarta na nowe doświadczenia. Z małoletnim synem wiąże ją silna więź emocjonalna, zna zainteresowania i zdolności dziecka, pełniąc rolę jego pierwszoplanowego rodzica. Otacza syna opieką i zapewnia mu warunki bytowe. Jest jednak mało krytyczna wobec popełnianych przez siebie błędów. Deklaruje zrozumienie dla udziału ojca w życiu syna, jednak warunkuje zgodę na ich kontakty obecnością jej samej lub osoby trzeciej. Nie rozumie w pełni rosnącej z wiekiem dziecka potrzeby jego autonomii, przejawia tendencję do postawy nadopiekuńczej i wzmoczoną koncentrację emocjonalną na relacji z dzieckiem. W relacji syna z ojcem nie dostrzega, że jej krytyczna postawa wobec uczestnika wyrażana wprost w obecności dziecka wpływa na jego opinię o ojcu. Podczas spotkań stara się ograniczyć ojcu dostępność fizyczną dziecka. Kontakty uczestnika z synem przebiegają w sposób prawidłowy, choć dziecko jest nieśmiałe i podczas spotkań w obecności matki każdorazowo szuka jej akceptacji dla podejmowanego działania.

dowód: : opinia Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno-Konsultacyjnego, k. 222-223; notatki urzędowe kuratora z nadzoru nad kontaktami, k. 193-194, 207, 209, 211, 230, 232, 234, 305, 307, 323, 325, 329-330; wiadomość e-mail, k. 269; zeznania wnioskodawczyni A. P., k. 358-359, 361.

Uczestnik D. S. ma 33 lata, posiada stałe zatrudnienie, zamieszkuje w B. (woj. (...)). Jest on osobą odpowiedzialną, skrupulatnie wywiązującą się z powierzonych zadań. Z uwagi na ograniczony kontakt z dzieckiem, nie wykształcił z nim prawidłowych więzi uczuciowych. Przejawia on postawę nacechowaną akceptacją dziecka i otwartością na jego potrzeby, okazuje mu zainteresowanie i uwagę, potrafi dostosować aktywność zabawową do jego wieku. Uczestnik uczęszcza na indywidualne zajęcia z psychologiem, nakierowane na wykształcenie prawidłowych postaw wychowawczych oraz na specyfice rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym.

dowód: opinia Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno-Konsultacyjnego, k. 223-224; pismo (...) Ośrodka (...), k. 264;

D. S. starał się realizować swoje uprawnienie do kontaktów z synem, jednak spotkania były wielokrotnie odwoływane lub nie dochodziło do nich w wyniku nieporozumień pomiędzy nim i wnioskodawczynią, która również kilkakrotnie starała się jednostronnie narzucić terminy spotkań. Wnioskodawczyni w sierpniu 2014 roku przeprowadziła się wraz z synem do W., gdzie zamieszkała z obecnym mężem M. P., nie informując uczestnika o dokładnym miejscu pobytu ich małoletniego dziecka, a wskazując jedynie mailowo na konieczność ponownego uregulowania kontaktów ojca z synem. Wyjazd do W. zaognił konflikt pomiędzy wnioskodawczynią i uczestnikiem, w znaczący sposób ograniczając mu możliwość korzystania z kontaktów wynikających z zawartej poprzednio ugody. Uczestnik wskazywał na chęć porozumiewania się z wnioskodawczynią za pomocą telefonu, gdyż nie ma stałego dostępu do poczty elektronicznej, podczas gdy ona chciała komunikować się jedynie mailowo. W toku postępowania odbyła się większość z wyznaczonych kontaktów, jednak do części z nich nie doszło z powodu konfliktu między rodzicami oraz problemów zdrowotnych dziecka, jak i jego matki.

dowód: korespondencja e-mail, k. 9-31; 102-108, 265-273; notatki urzędowe kuratora z nadzoru nad kontaktami, k. 193-194, 207, 209, 211, 230, 232, 234, 302, 305, 307, 309, 320, 323, 325, 329-330; zeznania M. S., k. 117-118; zeznania I. S., k. 118-119; zeznania uczestnika D. S., k. 359-362, częściowo zeznania wnioskodawczyni A. P., k. 358-359, 361.

Obecnie małoletni zamieszkuje w W., wraz ze swą matką i jej mężem M. P.. Uczęszcza do Przedszkola Niepublicznego Akademii (...), przebywając w nim codziennie ok. 6 godzin. U małoletniego stwierdzono objawy zespołu (...). Ma on problemy w integracji z rówieśnikami, z którymi niechętnie się bawi i których się wstydzi. Ma nadwrażliwość sensoryczną, oraz trudności adaptacyjne – lękowe. Prezentuje skłonność do zachowań schematycznych. Po stresujących sytuacjach moczy się, a także zdarzało mu się samookaleczać. Jest dzieckiem ogólnie zdrowym, pozostaje pod opieką (...) przy al. (...) w związku z zaburzeniami zachowania, a także pod opieką okulisty i laryngologa. Wymaga dużego wsparcia ze strony najbliższych, podtrzymania kontaktu, rozmów okazywania mu sympatii i zrozumienia, a także otoczenia miłością i właściwą opieką, aby czuł się akceptowany i doceniany w rodzinie. Z uwagi na stwierdzone zaburzenia ze spektrum autyzmu konieczne jest zapewnienie mu stabilnej emocjonalnie sytuacji rodzinnej, a także sprawowanie takiej opieki, która będzie oparta na spójnych i przewidywalnych zasadach dotyczących jego codziennego funkcjonowania. Małoletni jest emocjonalnie związany z matką jako rodzicem pierwszoplanowym, lecz ich relacje nie są w pełni prawidłowe z uwagi na brak zrozumienia przez matkę roli ojca biologicznego. Wskazane są regularne kontakty ojca z małoletnim J., które pozwoliłyby na pogłębienie ich relacji. Wskazany jest również szerszy udział ojca w życiu dziecka, zaś kontakty uczestnika z jego synem, z uwagi na dobro małoletniego, powinny odbywać się nie rzadziej niż dwa razy w miesiącu. Celem poprawy na płaszczyźnie rodzicielskiej i lepszego rozumienia przeżyć dziecka korzystnym byłoby udział stron w warsztatach doskonalenia umiejętności wychowawczych oraz współpraca obojga rodziców z psychologiem opiekującym się ich synem w przedszkolu oraz placówką terapeutyczną.

dowód: opinia nauczyciela o dziecku, k. 9-10, 65-66; sprawozdanie z wywiadu środowiskowego, k. 62-63; opinia psychologa przedszkolnego, k. 64; prywatna opinia psychologiczna, k. 98-101; opinia Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno-Konsultacyjnego, k. 219-228; prywatna opinia psychologiczna, k. 339-341, 349-351; zaświadczenie lekarskie, k. 342, 352; zeznania wnioskodawczyni A. P., k. 358-359, 361.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, których prawdziwości nie przeczyła żadna ze stron, jak również Sąd nie miał podstaw, by podważyć ich wiarygodność. Sąd dał wiarę również całości zeznań świadków: M. S., I. S., jak też uczestnika D. S., albowiem ich wypowiedzi były

wewnętrznie spójne, konsekwentne, wzajemnie ze sobą korespondowały i pozostawały w zgodzie z pozostałym, uznanym za wiarygodny, materiałem dowodowym. Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawczyni w zakresie, w jakim wskazywała ona na szeroko pojęte problemy zdrowotne syna, albowiem jej twierdzenia znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Sąd nie uznał jednak za wiarygodną częśći jej zeznań, w której wnioskodawczyni wskazywała na negatywne oddziaływanie ojca na ich wspólne małoletnie dziecko, jego nieumiejętność opieki nad synem, a także przebieg spotkań. Sąd nie obdarzył przymiotem wiarygodności również wyjaśnień wnioskodawczyni w zakresie przyczyn dotychczasowego braku kontaktów pomiędzy uczestnikiem i małoletnim, w którym wnioskodawczyni wskazywała na brak zainteresowania synem ze strony jego ojca. Powyższe twierdzenia pozostają w oczywistej sprzeczności z opinią Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno-Konsultacyjnego, notatkami kuratora z nadzoru nad kontaktami, a także uznanymi za wiarygodne zeznaniami M. S., I. S. oraz uczestnika D. S.. Twierdzeniom o dotychczasowym nie realizowaniu kontaktów z powodu braku zainteresowania ze strony ojca przeczy m.in. przyznany przez wnioskodawczynię fakt, iż dla ustalenia ojcostwa uczestnika, zmuszony on był wystąpić na drogę sądową. Wszystkie zebrane w sprawie dokumenty, m.in. w postaci korespondencji mailowej wskazują na podnoszoną przez uczestnika okoliczność ograniczania przez wnioskodawczynię kontaktów ustalonych ugodą z dnia 29 listopada 2013 roku, podsycanych istniejącym pomiędzy stronami konfliktem osobistym. Wskazuje na to również fakt niepoinformowania uczestnika o dokładnym adresie pobytu małoletniego w W. (w wiadomości, w której wnioskodawczyni informowała go o przeprowadzce), o którym zgodnie z jego zeznaniami dowiedział się on dopiero z sądu. Wszystkie powyższe dowody w świetle wniosków opinii biegłych, wskazują, że uczestnik starał się realizować przyznane mu kontakty, do których nie dochodziło przede wszystkim z powodu nie uzasadnionych działań wnioskodawczyni.

Sąd oparł się również w całości na opinii Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno-Konsultacyjnego, która sporządzona została przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje, zgodnie z procedurami, zaś przedstawione w niej wnioski są jasne, pełne i nie budzą żadnych wątpliwości. Zarzuty do opinii zgłoszone przez wnioskodawczynię uznać należało za gołosłowną polemikę z poprawnie wyciągniętymi przez biegłych wnioskami, w sposób logiczny wynikającymi z zaobserwowanych faktów, stanowiących ich przesłanki.

Sąd oddalił wnioski dowodowe o dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadków: D. B. i R. B. uznając je za spóźnione i zmierzające jedynie do przedłużenia postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Artykuł 92 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej: k.r.o.) stanowi, iż dziecko do pełnoletniości pozostaje pod władzą rodzicielską, która to władza z mocy art. 93 § 1 k.r.o. przysługuje obojgu rodzicom. Każdy z rodziców jest uprawniony i zobowiązany do wykonywania władzy rodzicielskiej, jeżeli nie została mu ona odebrana, ani ograniczona. Zgodnie z art. 95§ 3 k.r.o. władza rodzicielska powinna być wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny. Poprzez dobro dziecka należy rozumieć zapewnienie dziecku wszystkich tych wartości, które są konieczne do jego prawidłowego rozwoju fizycznego i duchowego. O istotnych sprawach dziecka rodzice rozstrzygają wspólnie, w braku porozumienia między nimi rozstrzyga Sąd opiekuńczy (art. 97§ 2 k.r.o.).

W niniejszej sprawie obojgu rodzicom małoletniego J. S. przysługuje władza rodzicielska, której wykonywanie na mocy postanowienia Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 3 grudnia 2013 roku, w sprawie o sygn. akt IV Nsm 516/12 powierzono matce, co oznacza, że u matki dziecko ma miejsce zamieszkania i przebywa generalnie pod jej opieką. Ojcu pozostało prawo do współdecydowania o najważniejszych sprawach dotyczących osoby dziecka, ma także prawo do kontaktów osobistych z synem.

Problematykę wzajemnych kontaktów małoletnich dzieci z rodzicami reguluje art. 113 k.r.o., zgodnie z którym niezależnie od władzy rodzicielskiej rodzice oraz ich dziecko mają prawo i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów (§ 1). Kontakty z dzieckiem obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem (odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza jego miejsce stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się, utrzymywanie korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej (§

2). Z kolei art. 113¹ § 1 k.r.o. stanowi, że jeżeli dziecko przebywa stale u jednego z rodziców, sposób utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorąc pod uwagę jego rozsądne życzenia; w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy. Natomiast zgodnie z art. 113⁵ k.r.o. sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka.

W sprawie niniejszej bezspornie ustalono, iż dobro małoletniego J. S. wymaga regularnych kontaktów z jego ojcem, które pozwoliłyby im na pogłębienie ich relacji. Wskazany jest również szerszy udział ojca w życiu dziecka, zaś kontakty uczestnika z jego synem, z uwagi na dobro małoletniego, powinny odbywać się nie rzadziej niż dwa razy w miesiącu. A. P. wniosowała tymczasem o ograniczenie kontaktów ojca D. S. z jego małoletnim synem J. S. poprzez zawieszenie kontaktów do czasu pomyślnego zakończenia przez małoletniego terapii mającej na celu wyrównanie dysfunkcji rozwojowej polegającej na utrwaleniu u dziecka zachowań lękowych. Wniosek ten, w świetle ustalonego w sprawie stanu faktycznego uznać należało zatem za sprzeczny z dobrem małoletniego. Ograniczenie kontaktów dziecka z jego ojcem prowadziłoby bowiem do dalszego pogłębiania dysfunkcji w ich relacjach, spowodowanej negatywnym oddziaływaniem matki, która do tej pory starała się ograniczać kontakty, negować znaczenie biologicznego ojca w życiu jego syna oraz wykazać, że wszystkie potrzeby małoletniego zaspokajane są w ramach tzw. „rodziny zrekonstruowanej”. Dotychczasowe postępowanie wnioskodawczyni, co wprost wynika z opinii Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno-Konsultacyjnego, doprowadziło zatem do wadliwego rozwoju relacji pomiędzy uczestnikiem i jego dzieckiem. Dalszemu pogłębianiu się owej dysfunkcji zapobiec może jedynie poszerzenie udziału ojca w życiu syna w jak największym możliwym zakresie, nie zaś dalsze jego ograniczanie i wykluczanie go z jego życia. Wnioskodawczyni wskazując na zły wpływ uczestnika na ich wspólne dziecko, próbuje uzasadnić chęć zerwania z nim wszelkich relacji i usunięcia go z życia małoletniego, kontynuując strategię przejawiającą się uprzednio w niewskazaniu uczestnika jako ojca J., utrudnianiu mu kontaktów, wyprowadzeniu się do W. czy wskazywaniu w wielu miejscach (jak choćby w przedszkolu czy zakładach opieki zdrowotnej) niepełnego nazwiska chłopca z pominięciem członu (...). Cechująca wnioskodawczynię postawa, wskazująca na chęć całkowitego zerwania relacji z dawnym partnerem mogłaby, w obliczu ich konfliktu, zostać uznana za uzasadnioną jedynie w wypadku, gdyby strony nie posiadały wspólnego małoletniego dziecka. W niniejszym postępowaniu Sąd winien bowiem w pierwszej kolejności wziąć pod uwagę, zgodnie z art. 113¹ § 1 i 113⁵ k.r.o., nie interesy i życzenia wnioskodawczyni lub uczestnika, lecz dobro ich syna. Wnioskodawczyni musi zatem zrozumieć, że całkowite zerwanie relacji z uczestnikiem nie jest możliwe, zaś jej twierdzenia o złym wpływie ojca na małoletniego J. mijają się z prawdą. Dobro dziecka wymaga bowiem bezpośredniego uczestnictwa jego biologicznego ojca w jego życiu, bez względu na to czy wychowuje się on w rodzinie niepełnej czy „zrekonstruowanej”. Żadna z nich nie zapewni mu wszakże relacji, jaką dziecko może nawiązać jedynie z własnym biologicznym ojcem.

W świetle powyższych rozważań wniosek A. P. o ograniczenie kontaktów J. S. z jego ojcem należało oddalić jako niezasadny.

W punkcie 2. postanowienia oddalono również wniosek o uchylenie postanowienia z dnia 11 czerwca 2015 roku wydanym w niniejszej sprawie w trybie zabezpieczenia. Z notatek kuratora nadzorującego przebieg kontaktów wynika bowiem, iż odbywają się one w sposób poprawny, zaś wnioskodawczyni nie wskazała, jakoby w sprawie wystąpiła którakolwiek z przesłanek wskazanych w art. 742 § 1 k.p.c. uzasadniających uchylenie wskazanego orzeczenia.

W związku ze wskazanymi przez biegłych wnioskami dotyczącymi zaleceń w zakresie dalszych kontaktów uczestnika z jego małoletnim synem oraz wnioskiem uczestnika o zmianę kontaktów, wynikających z zawartej w dniu 29 listopada 2013 roku ugody, związanym z przeprowadzeniem się wnioskodawczyni do W., w punkcie 3. postanowiono uchylić uprzednie ustalenia dotyczące kontaktów i ustalić, że D. S. będzie się spotykał ze swym synem w następujący sposób:

a) do końca 2016 roku w każdą drugą sobotę miesiąca od godziny 10:00 do godziny 15:00 w obecności matki dziecka w miejscu ustalonym przez ojca dziecka, o którym zobowiązany jest mailowo poinformować matkę na 2 dni wcześniej;

b) od początku 2017 roku w każdą drugą sobotę miesiąca i w każdą czwartą niedzielę miesiąca od godziny 10:00 do godziny 15:00 bez obecności matki dziecka w miejscu ustalonym przez ojca dziecka, o którym zobowiązany jest mailowo poinformować matkę na 2 dni wcześniej.

Powyższe ustalenie kontaktów pozostaje w zgodzie z potrzebami i dobrem małoletniego dziecka uczestników, a także możliwościami komunikacyjnymi D. S.. Wcześniejsze mailowe informowanie wnioskodawczyni o miejscu spotkań pozwoli na uniknięcie nieporozumień pomiędzy uczestnikami, jakie miały miejsce do tej pory i wyeliminowanie możliwości powołania się przez którąkolwiek ze stron na owe nieporozumienia w przypadku odwołania spotkania. Również wybór miejsca spotkania przez uczestnika pozwoli na pełniejszą realizację przez niego przysługującego mu uprawnienia do kontaktów z synem i decydowania o tym, w jaki sposób chce z nim spędzić czas.

Zgodnie z art. 113⁴ k.r.o. sąd opiekuńczy, orzekając w sprawie kontaktów z dzieckiem, może zobowiązać rodziców do określonego postępowania, w szczególności skierować ich do placówek lub specjalistów zajmujących się terapią rodzinną, poradnictwem lub świadczących rodzinie inną stosowną pomoc z jednoczesnym wskazaniem sposobu kontroli wykonania wydanych zarządzeń.

W celu zagwarantowania skutecznego wykonywania ustalonych niniejszym postanowieniem kontaktów między małoletnim i uczestnikiem w punkcie 4. zobowiązano wnioskodawczynię do wydawania dziecka ojcu w ustalonych terminach, zaś w punkcie 5. zobowiązano oboje rodziców małoletniego do podjęcia terapii i współpracy z psychologiem w sprawach dziecka z obowiązkiem wspólnej konsultacji rodziców z psychologiem co najmniej 1 raz w miesiącu. Powyższe ustalenie pozwoli na zredukowanie negatywnego wpływu, jaki wywołuje na dziecku konflikt pomiędzy jego rodzicami, a także pełniejsze zrozumienie jego potrzeb i roli obojga biologicznych rodziców w jego wychowaniu i prawidłowym rozwoju.

Zgodnie z art. 91 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz.U.2014.795 j.t.) kuratorowi społecznemu przysługuje ryczałt za obecność przy kontaktach rodziców z dziećmi, ustalonych przez sąd opiekuńczy. Z kolei w myśl ust. 2 i 3 powyższego przepisu ryczałt ten przysługuje również kuratorowi zawodowemu i wynosi 10% kwoty bazowej, ustalonej dla kuratorów zawodowych na podstawie przepisów o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.

W niniejszej sprawie kurator zawodowy M. M. dokonała czynności zleconej postanowieniem tut. Sądu z dnia 11 czerwca 2015 roku, tj. była obecna przy kontaktach D. S. z małoletnim J. S. w dniach: 12 grudnia 2015 r., 9 stycznia 2016 r., 9 kwietnia 2016 r. i 14 maja 2016 r., za co w punkcie 6. postanowienia przyznano jej wynagrodzenie w wysokości 749,52 zł.

Podobnie, kurator społeczny I. M. (2) dokonała czynności zleconej postanowieniem tut. Sądu z dnia 11 czerwca 2015 roku, tj. była obecna przy kontaktach D. S. z małoletnim J. S. w dniu 11 czerwca 2016 roku, za co w punkcie 7. postanowienia przyznano jej wynagrodzenie w wysokości 187,38 zł.

W punkcie 8. postanowienia całościowymi kosztami udziału kuratora w spotkaniach uczestnika i jego syna w kwocie 936,90 zł, poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa, obciążono uczestnika, który zgodził się je ponieść na rozprawie w dniu 11 czerwca 2015 roku (k.119).

W punkcie 9. postanowienia tymczasowo poniesionymi przez Skarb Państwa kosztami opinii Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno – Konsultacyjnego obciążono po połowie wnioskodawczynię i uczestnika, którzy oboje zgodnie wnioskowali o przeprowadzenie owego dowodu w toku postępowania.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., postanawiając pozostawić strony przy pozostałych poniesionych dotychczas kosztach postępowania.